

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczi-utca 811 sz. hvá a lap szellemi részét
illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hvá az előfizetési pénzek
és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor
ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten:
Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler
(Neu-Markt 11. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Előfizetési fölhívás

a „Székely Hirlap”

polit. és társadalmi lapra s a „jogász-egylet” köz-
lönyére.

Előfizetési ára:

Oktober—decemberi évnegyedre 2 frt.

A jogász-egylet tagjainak . . . 1 „

Rápolty Károly,
szerkesztő.

Az előfizetési pénzeket kérjük mielőbb be-
küldeni, hogy a lap küldésében évnegyed kezde-
tével tájékozva lehessünk s a kellemetlen reklama-
ciókat megelőzhessük.

Wittich J. könyvkereskedése,
kiadó.

„A balközép programja az 1872- diki választásokkal szemben.”

(r) Ily czim alatt jelent meg pár nap előtt
egy nagy figyelmet gerjesztett kis röpirat Pes-
ten, melynek szerzőjeként „egy balközépi
képviselő” áll a czimlapon. A pesti lapok va-
lamennyien kisebb-nagyobb tüzetességgel foglal-
koznak vele s elég érdekesnek tartjuk mi is ol-
vasóink előtt röviden ismertetni.

A „balközépi” szerző valóságos merényletet
követ el a „szent és sérthetetlen” pártfegyelem
ellen; mert nem kisebbet mer ajánlani pártjának,
mint azt: hogy „a balközép hozza meg a jelen-
ben bár terhes, de következményeiben üdvös és
hazafias áldozatot, s lelépven azon merev ál-
laspontról, melyet eddig is alig szám-
bavehető sikerrel foglalt el, szabadít-
sa meg hiveit a program közjogi vas-
gyűrűinek nyomásától!”

Képzeltető, hogy ilyent kimondani csak ugy
egyszerűen — nem szokás, és hogy a kinek volt
bátorsága erre, lenni kell argumentáló tehetségé-
nek, sőt birnia kell a rethorika bombáival és gyuj-
tó rákétáival is kellő mértékben, miután a „bal-
közép” kapacitálása a látszólagos czél; már pedig
tudjuk, hogy ennél (a balközépnél) a rethorika
képezi a földolgot és főerőt.

Osakugyan szikrázik is a kis röpirat az éles
és bátor szó-bombáktól, melyek a balközép prog-
rammtalan „programja” ellen, a merv negáczió és
meddő viaskodás erezfalai ellen vannak irányozva.
E mellett nem nélkülözi egészen a hangját, ugy
hogy az egésztől — mind a mellett hogy in puncto
mégis csak a régi nóta — egy bizonyos politikai
hasznosságot elvitatni nem lehet.

Mielőtt magunk részéről is szaporitanók a
már nyilvánult zsurnálistikai véleményeket e mű-
ről, még ide igtatjuk a röpirat végét, mint az
egész eszmemenet és érvelés kulminációját:

„Az előadottak folytán óhajtom tehát, hogy
pártunk revizio alá vevén programmunkat a jövő
választásokkal szemben mondja ki a következő
határozatot:

„Miután a balközéppárt 1867-ki program-
jának azon része, mely a közösen érdeklő viszonyok-

nak a prag. sanctio alapjára fektetett rendezésére
vonatkozik, sem a nemzet részéről az 1869-ben
végbement választásoknál, sem a képviselőházban
nem nyerte meg azon szükséges istápolást, mely nél-
kül a 67-es egyezménynek alkotmányot utoni
megváltoztatása nem eszközölhető;

miután eddigi erélyes küzdelmeink, nemcsak
az alkotott intézmények czélszerűbb átalakítását
nem eredményezték; de a meghozott törvények
megtartásának biztosítására is elégteleneknek bizo-
nyultak;

s miután végre a törvényhozás eddigi mű-
ködésének eredményei meggyőzték arról: hogy a
közjogi különbözetek által elválasztott pártok jelen
éles állása az ország érdekeinek meg nem felel;
mennyiben a közjogi állapot mozdulatlansága mel-
lett, még a tisztán belügyi kérdéseknek szabadelvű
iránybani megoldására korlátozó és káros befolyást
gyakorol;

egyedül azon érdek által vezéreltetve, hogy az
ország anyagi és szellemi fejlődését a kor igényei-
nek megfelelő szabadelvű irányban elősegítsük, —
kijelentjük:

1-ször. Hogy az 1869-ki programmunknak
a közös viszonyok rendezésére vonatkozó részét
boldogabb időkre leteesszük, — s utógondolat
nélkül határozottan rá állván az 1867.
törvények által alkotott alapra, addig
is, míg ezen alapnak a szükséges tényezők hozzá-
járulásaival megváltoztatása, vagy átalakítása le-
hetővé válnék, megteendünk mindent, mit törvény
rendel: részben azért, hogy ezen intézmények
gyakorlati eredményei kevésbé váljanak terhessé,
— részben azért, hogy a meghozott törvények
megtartása fölött nyomatékossabban őrködhessünk.

2-ször. A „szabadelvű ellenzék” czimét ve-
vén föl: legfőbb törekvésünket oda irányozand-
juk, hogy addig is, míg az előző pontban érin-
tett föladat teljesíthetéseinek kedvező időszaka el-
érkezend — hazánk anyagi és szellemi fejlődését
— a kor követelményeinek megfelelő szabadelvű
irányban vezessük, elősegítsük s biztosítsuk.

Hogy mindaz, — mit a meggyőződés és haza-
fias legjobb szándék mondatott el velem, a hang
nyiltságának szokatlansága miatt — s mint ez
oldalról első ily modoru fölszólalás, — pártfeleim-
nél nem fog kedvező fogadtatásban részesülni, —
erre el vagyok készülve; — sőt el arra is, mi-
ként fognak többen fölöttem rögtön-bíroságot
tartani mondván: ime ismét egy renegat! s mi-
ként fogják némelyek e gyöngé, de bátor kísér-
letemet a balközép ephezusi csarnoka ellen intézett
herosztratusi merényletnek bélyegezni; — de jól
tudom, hogy vannak és lesznek többen pártfeleim
közül, kik előtt nem lesz váratlan és idegen e föl-
szólalás hangja, mértéke, — s melynek tartalmát
ha nem is minden részeiben — de a főirányra
nézve hazafias örömmel üdvözlendik.

E reményben szabadjon tehát befejezésül párt-
feleimhez, két üres lapot intézmem:

az elsőre írva van: odázzuk el a meddő és
erőnket apasztó közjogi harczt — s ezen áldoza-
tért cserében gazdagítsuk hazánkat egy szabadelvű
reform áldásaival, melyekre oly nagy szüksége van;
a másikkra pedig ez: maradjunk a réginnél,

Melléklet: a „Székely Hirlap” előfizetési fölhívása.

— kultiváljuk eddigi szorgalommal a tarthatlan
állapotot — panaszkodjunk, nyögjünk a gyávák
módjára, az orvoslás eszközeit ellökvén magunk-
tól, — s keleti indolenciával lessük: mi jót hozand
a jövő!

Tessék választani a kettő közül, — én már vá-
lasztottam.“

Nos, mit szólnak ehez a mi székelyföldi „bal-
középi” polgártársaink? Ez a tisztelt ur nem mond
valami oktan dolgot!

Ha elgondoljuk, hogy hol állanánk ma, ha
1867. óta csak a mostani duktuson is és a mostani
menetgyorsaság mellett is, a közjogi meddő vi-
takra a „balközép” miatt elprédált idő
és pénz a belreformokra, az ország fel-
virágoztatására fordítatott volna? és
ha ehez még a balközép erélye és esze
maga is járult volna?!

Igaz, hogy ekkor nem lett volna meg a
mostani „független szabadelvű” (pár excellence)
„balközép,” s tán egynémely emberből sem lett
volna „honatya” egy mindig szükséges igazi
ellenzék soraiban.

Node, ezeket mire mondjuk el hiába! mi
a kik így érezünk a nélkül is tudjuk; a „bal-
közép” hivei pedig már elolvasták a „Hon”-ban
vagy az „Ellenőr”-ben; hogy „ez egy szemérmetlen
elvtagadó renegat,” egy „miniszterségre aspiráló
szökevénye pártjának” vagy pláne (!) valami élel-
mes kormány párti irta ezt a gallimathiást, hogy
zavarba hozza az „elvhü” „halálig baloldali” hi-
vek sorait!

Hogy is lehetne másként! Hisz a mi kedves
„baloldali” zsurnálistikánk azonnal megette volna
kenyerét, ha egy ellenkező véleményt hacsak ak-
kora is mint egy mustármag, — azonnal el
nem itélne, nem rágalmazna sőt nem gyanu-
sitana! Ennyire jutott el valóban a vélemény-
rontás dicső mesterségében, ide nevelte publiku-
mát. Sőt nagy érdeme van benne, hogy a zsur-
nalisztika általában a higgadt reflexio hang-
jától az erőszakos rábeszélés hangjához átesapni
kénytelen, ha hatni, ha valamit elérni akar.

Gyanusítani valóban legkönnyebb dolog a
világon; de egy gyanut eloszlatni, ez már nehezebb.
Mivel oszlatná el például a tisztelt baloldali sajtó
gyanunkat ha azt mondanók: hogy a fenn ismerte-
tett nagyhangu röpiratot egy legvalódibb és
legesleghibebb „balközépi” irta azon „tisztá”
számításból, hogy, miután a „falunkénti” toborzó
szervezkedés nem a legjobban eresztett, a füredi
és csáni konferenciák szintén nem eredményez-
tek véd- és dacszövetségeket stb. — talán egy
ilyen, közjogi orákulumát föl nem adó, hanem
csak elnapoló, — de a belreformokban tevékeny
részt venni czéjező „baloldal” hatalmas kö-
zetszést nyerhet, s talán így juthat többségre
vulgo: miniszterségre a jövő választásokon...??
És ehez csakugyan az időpont sem lenne legro-
szabbul választva, midőn a törvényszékek szer-
vezésénél egy csomó — többnyire Deákpárti —
ember szükségképen ki kell hogy maradjon...

Nos, nos, lássák önök tisztelt „Ellenőr”

vagy „Hon“ uraim, milyen könnyű és milyen haszontalan dolog: gyanusítani!

A „Pesti Napló“-nak.

A „P. N.“ szeptember 19-ki esti számában „megdöbbenő hírként“ azon újdonságot olvassuk, „hogy Maros-Kövesden egy második Tófalú készül, melyben Apor szerepét b. Kemény György főispán vinné.“ E pár sornak eredeti forrásaként a „Hon“ van jelezve, innen vette át a „P. N.“ is, de hogy mi célból és mit akar vele elérni: azt valóban nem tudjuk elgondolni sem. Az ellenzéki lapok közül egy párnak igen tetszik az (alkotmányos érületű társaságban hallhatatlan?) ha a kormánynak egyik vagy másik köztisztviselőben álló tagjára egy csomó időtlen szellemi ocsmányságot reá rakhat, nevét a közönség előtt meghurczolja, minden finomabb érzékű olvasó visszatetszésére, mint történt ez pár évvel, mikor gr. Péchy Manót muszka vezetőnek declarálták, persze később kitűnt, hogy az egész alapítatlan rágalom, mit a sötétben álálkodó erkölcsi gyávaság utálatos hangja indított.

Ilyen a tófalvi historia, melynek szerzője a tapintatos és tulfinom érzékkel szerkesztett „M. Polgár“, s minék czélja volt a kir. ítélő tábla elnökét népszerűségében megingatni, erre nézve olvastunk is aztán olyan reflexiókat, a milyentől isten óvja meg a magyar olvasót. Izgatott mint egy demagog, mi által nem csak hogy a daco-román-féle ábrándokban megsoványodott töredék malmára hajtá a felzavart vizet, ki nem is késett abból politikai tőkét csinálni, de ez által a vagyonbiztonsága is meg levén támadva, a törvény iránti tisztelet lazultságát eszközölhet, mert nincs a világon állam talán, a cafferek és hottentották közt is, hol a tulajdon iránti jog ne lenne respectalva, és a „M. Polgár“, midőn a tófalvi ügyet színre hozta, elfogultságában elveszté jogérzékét.

A tófalvi per épen úgy járt le, mint más urbéri per szokott lejárni, és harmadbírósként döntött el, a harmadbírósként ítélet jogerőre emelkedése után pedig felperes azt tette, a mit szokott tenni a világon minden felperes, ha megnyeri az ügyét, exequatla az alpereseket. Ehez senkinek sincs beleszólása egy szervezett államban, még magának a végrehajtó hatalomnak sincs, és ha a napisajtó ezzel bajlódik, igen rosszul teszi, mert szomorú következmények fognak eléállani, a mint állottak is Belső-Szolnokmegyében, Buzamezőn és Beszterce vidékein, Csepánban, hol a törvényszék küldötteit erőszakkal kiverték.

Most ismét b. Kemény György ellen rendez valamelyik élelmes ügyvéd ilyen jogorvoslatot, s mi ismét tanui leszünk talán egy rakás törvénytelen eljárásnak, és olvasni fogunk gyönyörűséges elmefuttatásokat a jogról és a vagyonbiztonságról.

Tehát csak tovább s a helyett, hogy sürgetnék ott fennt az urbéri maradványok eltörléseit, a közös birtokok rendezését, izgassák a népet a volt földesurak ellen, aztán nemsokára elküldhetik hozzánk gróf Rádai kormánybiztost, kire nagyobb szükségünk lehet, mint önöknek.

Nyilas.

ORSZÁG GYÜLÉS.

Az alsóház szept. 20-kán 12 órakor rövid ülést tartott, melynek napirendjén kiválóbb tárgy a pénzügyi bizottság jelentése volt államunk legújabb hitelműveléséről: a 30 milliós kölcsöntörvényről. A benyújtott jelentés indokolta kimondja, hogy ezen törvényjavaslatot még a költségvetés előtt tárgyalni szükséges. A kölcsön szükségét a bizottság kétségtelennek mondja s e nézetét a fedezendő rendkívüli költségek elsorolásával részletesen igazolja; ajánlja tehát a törvényjavaslat elfogadását annál is inkább, mert feltételeit tekintve, azt az eddigi kölcsönökhöz képest és általában a jelen pénzügyi viszonyok között terhesnek nem tartja. A részletekben a bizottság több csekélyebb módosítás mellett még egy új 6-ik §-t ajánl, mely a kölcsönből eszközzendő beruházások fölött külön az országgyűlésnek tartja fenn az intézkedést.

Ez ülésben ismét három interpelláció tétetett, melyek közül kettő — szokás szerint — a szélső balra esik.

Irányi, ki köztudomásilag pártfogásába vette a horvát nemzeti pártot, e párt érdekében, bár általános jogi elvek czége alatt, az iránt interpellálja Pejacevics horvát minisztert, hogy mi jogon uapoltatik el annyiszor a horvát országgyűlés? Legfűresőbb benne az, hogy Irányi ur külön kérde: vajjon igaz-e a horvát hivatalos lap azon hivatalos jelentése, hogy ő felsége az országgyűlést elnapolta? Helfy az elfogott pesti munkások dolgában interpellálta a bel- és igazságügyminisztereket, Benedek Gyula pedig hosszabb indokolásban kimutatván az erdélyi királyi biztosság felesleges voltát, annak megszüntetése iránt kérdezte meg a kormányt.

A kölcsöntörvényjavaslat az osztályokhoz utasított. Az igazoló bizottm. előadó jelenti, hogy Bittó István, Abrudbánya ujonnan megválasztott országgyűlési képviselője a szabályszerű 30 nap fentartásával igazolta. — A 9. osztályba soroztatik.

A képviselőház szept. 22-ki ülésének főtárgya a központi bizottság jelentése.

Szell Kálmán közp. biz. előadó bemutatja a jelentést a 30 milliónyi kölcsönről, valamint az igazságügyminiszternek megadandó póthitelről szóló törvényjavaslatok tárgyában. Egyszersmind jelenti, hogy az első törvényjavaslatra nézve a IV. osztály előadója különvéleményt nyújtott be.

— A kölcsön-tjvasasláról szóló jelentés, valamint az eziránti különvélemény már ki levén nyomtatva, a ház azoknak tárgyalását a holnapi ülés napirendjére tűzi. Következik a napirenden levő tárgy: a kereskedelmi miniszter által az ipartörvényjavaslatra vonatkozólag beadott módosítások főlvétele és ezzel együtt Győrffy Gyulának ugyane törvényjavaslatra nézve beadott indítványának tárgyalása, melyszerint az ipartörvényjavaslat átvizsgálására egy 15 tagu bizottság küldetnek ki oly utasítással, hogy ez ügyben a képviselőház elé jelentést terjesszen, mely utóbb határozattá is lett.

Ez ülésben Jókai Mor interpellációt intézett a pénzügyminiszterhez a pénzpiac szorultsága iránt.

Kerkápoly pénzügyér azonnal felelt a kérdésre, még pedig, (a kérdező nyilatkozata szerint) csak részben megnyugtatólag. A ház nem fogadván el az interpelláns által kívánt külön napirendet. tudomásul vette a miniszter válaszát.

A szőlőgazdák érdekében egy interpelláció és egy határozati javaslat adatott be: az első Plachy Tamás ur részéről, ki szerint az 1868-ik évi dézmahaszonvétel után kétszer szedték a jövedelmi adót: a második Török Sándor ur által, ki az időjárás és a kivitel mostoha haságára való tekintettel a kisebb szőlőbirtokosok számára azon engedményt kéri, hogy adójuk ne egyszerre hajtassék be.

Az alsóház szept. 24-iki ülésének napirendjén állt a 30 milliónyi államkölcsönről szóló törvényjavaslat tárgyalása. Előzetesen kérvények terjesztetnek be s tétetnek az illető bizottsághoz.

Ezután Helfy Ignác és Péchy Tamás tesznek lényegtelen apró interpellációkat; továbbá gróf Széchenyi Ödön és br. Orbán Balázs képviselők igazoltatnak első a IX. utóbbi a VIII. osztályba soroztatván.

Henszlmann Imre az ország czimerének megállapítására kiküldött bizottság előadója bemutatja az ama bizottság által az ország czimerére vonatkozólag készített következő

— Törvényjavaslatot Magyarország czimeréről. —

Az ország méltósága s a rész- és társországgal ujabb megállapított viszony megkívánván, hogy a magyar birodalom czimere, mely mind e napig ingatag volt és gyakran hibás alakban használtatik, törvény által megállapításék; az a következőkben határoztatik meg:

Hasított paizs vörös előmezején zöld hármashegy fölötti lilomos arany koronán emelkedő kettős ezüst kereszt; hátsó mezején nyolcz főlválva ezüst és vörös pólya (Magyarország a királyhágon innen.)

A paizs félkörű lábán vörös osztó pólya fölött kék mező-közepén fölepülő növekedő (azaz fél) sas, jobbra arany nap, balra növekedő arany hold arecezzal. A pólya alatt arany mezőn hét. 4—3 vörös torony:

(Magyarország királyhágon tul.) A paizsfő közepén öt-öt mezős vörös-fehéres tábla: (Mai Horvátország.) Jobbra két ezüst folyó által főlosztott paizsnek felső kék mezején hatágu arany csillag, a két folyó közti vörös mezőn természetszerű futó nyest, az alsó tiszta mező kék

színi: (Mai Szlavónia.) Balra kék mezőn három, 2—1 koronás oroszlánfő. (Dalmátország.)

Egy félig Horvát-félig Magyarország vértét megfekvő kis paizs rózsaszíni arany damaszkirozott mezején kétféjű és kéttestű sas, mely korszón áll, az utóbbiból viz ömlik, a két sas fölött hercegi korona lebeg; mindez természetszerű színben. Jelszó „Indeficienter.“ (Fiume.)

A nagy közös paizson nyugszik Magyarország koronája. Kerona-tartó fehér ruhába öltözött növekedő angyal, a pajzsot, mindegyik oldalán egy-egy szintén fehér ruhába öltözött lebegő angyal tartja.

A tjvasaslat ki fog nyomtatni s az osztályokhoz utasittatni.

Következik a napirenden levő tárgy: a 30 milliónyi államkölcsönről szóló törvényjavaslat tárgyalása.

Főlolvastatik a pénzügyi és központi bizottságnak erre vonatkozó jelentése, valamint a IV. osztálynak különvéleménye. Ennek alapján a közp. bizottság jelentése a kölcsön t.-javaslatot elfogadásra ajánlja; a IV. osztály különvéleménye azonban a tjvasaslat tárgyalását elhalasztatni indítványozza akkorra, míg az 1872. évi költségvetés meg lesz szavazva.

Miután nyolcz baloldali képviselő — többnyire a tárgytól eltérőleg s egymásnak is ellentmondva a törvény elfogadása ellen hosszasan szólott, a jobb oldalról pedig senki szót nem emelt, névszerinti szavazás történt, melyek eredménye a következő: A főltet kérdésre:

„Elfogadja-e a ház a 30 millió ezüst frt névértékű államkölcsön főlveteléről szóló törvényjavaslatot általánosságban, igen vagy nem?“

A szavazás eredménye a következő; 428 igazolt képviselő közül „igen“-nel szavazott 106, „nem“-mel 89 távol volt 230, (gunyos éljenzés.)

A kölcsön-tjvasaslat tehát általánosságban a részletes tárgyalás alapjául 20 szavazattöbbséggel el van fogadva.

A részletes tárgyalásnál a t.-javaslat a pénzügyi, illetőleg központi bizottság szövegezése szerint minden vita nélkül elfogadtatik.

— Thuri Gergely kedvelt főispánunk f. hó 21-kén délután 5 órakor tartá ünnepélyes bevonulását Erzsébethvárosba. Négy rendbeli terjedelmes tudósítás fekszik előttünk ma is, e nap s a következőnek eseményeiről azon társvárosból, melyek mind telve vannak a legészintébb, mesterkéletlen lelkesültség és köztisztviselő nyilvánulásai-
val, a melyekkel az ottani értelmes és módos polgárság főispánunkat szakadatlan láncolatban kitüntette. Egy választókerület (pedig fránya-módra kevés van) adna érte a „Magyar Polgár“ érdemes szerkesztője, ha egyszerre négy ilyen tudósítást kaphatna valamelyik hódításra indított „pártecelebritásnak“ (s pedig nota bene, a ki elindittatik, az mind celebritás!) viselt dolgairól! Négy ilyen tudósításból a fendiesért szerkesztőség „költészeti“ laboratoriumából kikerülne hat vezércikk, négy tárcza s egy egész „Hir-beharangozás“.

„Mi megelégszünk konstataálni azt, hogy Thuri Gergely Erzsébethváros polgárságát is ép oly tökéletesen megnyerte, mint az eddig megkeresett két városét; valamint azt is irhatjuk, hogy immár ott is dologhoz fogtak, s nézetünk szerint ez a legnagyobb parádénál is főbb dolog.

Kívánjunk tehát szerencsés utat Thuri Gergelynek Fogaras felé, s tölfeől hagyjuk el a „Nép-Bárdnak“ felcsapott „Magy. P.“ szerkesztőjét keserves andalgásaiban! Fogpiszkálónak ez is megjárja.!

Értesítés

a városi képviselőnek szept. 13-ki üléséből.

(Folyt. és Vége.)

Ezután a helyi katonai állomási parancsnokságnak egy átirata vétetik tanácskozássá alá, melyben megtalálja a közönséget, hogy miután a löporraktárnak a hidegvölgy kenyérdombjára való áthelyezésébe a város beleegyezett, s e célra ottan 17 □ öl területet ingyen adni ajánlközött, de oly kikötéssel, hogy azt csak addig használhassa a kat. kincstár, míg kizárólag löporraktárnak használja; ezen korlátozás által a kat. kincstár nagyon megszorítva érzi magát, tehát kéri annak kinyilatkoztatását, hogy ha más célokra ingyen nem engedi át, azon területet feltétlen

TÁRCSA.

Képlet.

Midőn a természet kinyílik
Tavaszzsal, dús pompáiban:
Csillám haboktól duzzad, s gyorsan
Fut a patak s csereg vigan.

A part, mely édes habját issza:
Mily egyszerű, mily sima zöld!
Szerény ibolyák s nefelejtsek:
Ez minden ékesség — mit őlt.

Majd jön a nyár, emésztő lánggal; —
Patak folyása csöndesebb.
Hőség apasztja, s zivatartól
Borodás keble, csupa seb.

A part: most éji harmatból él;...
Hullámzó bársony kontőse
Kialtón rakva van virággal,
S éjszakai, van most sok közp.

Beáll az ősz lassu ködszárnyon:
Lassu, fakó lesz a patak;
A hosszú uton el is fáradott, —
Sok ártól medre korhatag...

A part a ködtől: harmatot vár, —
Avar mezében oly kopott...
Még csokrosabb sarju virága:
Több mérget oszt, mint illatot.

Végre a tél jön. A patakot
Nyungton takarja jéglepel.
A pusztá part virágkóróit:
Most is zörögve nyújtja fel.

Nos, kell-e kules e kis meséhez? —
A képletek tán érthetők!
Patak ti vagytok, ti férfiak,
S a part: ti vagytok — szende nők.

Oh tiszteljétek az anyát...

Oh tiszteljétek az anyát,
Oh tiszteljétek a gyermekeket!

Ki a halálnak ajtaját
Megzörgető... hogy éljete.

S mit néki onnan hoztatok:
A pusztá lét, a köny — a gond;
S szívébe' nincs már más titok:
Egész világról itt lemond.

S ti lesztek az egész világ,
A melyben él, mozog — lehel;
S mi csak terem éltén virág:
Mind — mind reátok hinti el!

S midőn már élte csak haraszt,
S pihenne már: — pihenni fél...
Mig alszotok, tovább viraszt:
Az unokák bölesdinél. . !

Oh tiszteljétek az anyát,
Oh tiszteljétek a gyermekeket!
Mert egy anya a mennyit ad:
Száz gyermek nem téríti meg.

Rápolty Károly.

tulajdonjoggal mi áron adná el! (Felkiáltások: semmi áron.)

Kis József. Csak hogy a nagy bajtól, mely a várost a löporosbástya miatt örökös fenyegetéssel fenyegeti, megmenekedjünk, inkább örökre átadná feltétlenül és ingyen. Bihari is helyet adna díjtalanul. Z. Knöpfler is átadná végképp, az úgy sem lesz soha a városnak káros. Más véleményben van Szöllösi, ő meg magyar miniszterium létezik, s alkotmányos kormánytestület rendelkezik a háza fölött, addig tiltakozik az ellen, hogy idegen hatalommal s osztrák katonai közegekkel egyezkedjék a közönség. Azt nem óhajtja, hogy a földet, mint sajátjával a város területén más valaki intézkedjék. Tartson az építendő toronyban a katonai parancsnokság a mit neki tetszik, de sem a város jogának fentartása nélkül, sem pénzért egy talpalatnyi területet, sem ad el a város tulajdonából. Az ellenkező határozat ellen evást fogna bejelenteni. — Z. Knöpfler megjegyzi, hogy itt nem idegen hatalomról, hanem a közös hadügyminiszteriumról van szó, mely a törvényes birodalmi kapcsolatnál fogva miénk is, s melynek feje részünkről a magyar király. — Kovács S. csak azt kössük ki, hogy netalán eladás esetében visszavásárlási jogát fentartja a város; mi a földet a magyar hazának s nem idegennek adjuk el. — Szöllösi nézetét megcáfolva nem látja, ő idegent bételepíteni nem akar, azon építményt tőle bármiféle katonai célra használhatja, de a föld legyen a város tulajdona; azt is félteni fogja mindig, hogy a magyar miniszterium kikerülésével egyezkedünk velük. — Vadadi szabad rendelkezésükre bocsátja csak mikor semmire se használhatják, hanem eladni akarják, akkor a földterületet adják vissza. Minthogy pedig épen az Unumaj felé vezető út mellé akarják építeni a löporraktárt, kössük ki, hogy az arra menő birtokosok a járáskelésben ne akadályoztassanak. — Kis J. az nem út csak ösvény — Vadadi ismétli indítványát, mi a gyűlés helyesléseire is talál. — Elvök enuncziál, hogy míg katonai célra használják a terület, addig a katonai kincstár használati birtokába engedtetik át. — Szöllösi miután a magyar miniszterium közebe jöttével történt az egyezkedés, ezt is értesíteni kívánja az ügy elintézési módjáról. — Egyik tanácsos: erről nem szoktuk értesíteni. A másik tanácsos megújítja a vitát s szövegezést ajánl: a város feltétlen használati birtokába átadja, többeknek egyidőben közebe szőlősa után, melyek közül egyik sem volt a zaj miatt érthető a tárgyalás megszakad, s más tárgy vétetik elő.

A régibármvásárlatéből egyik birtokos, Vizi Józsefnek sérelme merül fel az utca szabályozás folytán t. i. házának eleje lesuvadással fenyeget, tehát kártérítést, mint segélyt kér a várostól; némi vita után Z. Knöpfler indítványára, — ki ebben csak egyszerű segély kérést lát, melyhez számos hasonló történt, — a közmunkaügyi bizottmány hatalmaztatott fel: hogyha lényegtelen javítások szüksége forog fen, bizonyos összegig kérvényezett segélyezhesse, mit a Tanácsnak bejelentve, ez felhatalmaztatik azt kiadni; e segélyezés azonban praecedensnek nem fog tekintethetni. Továbbá a munkaügyi biz. arra utasított miszerint ne engedje, hogy annak háza előtt, ki önként bele nem egyezik a föld levágatassék.

Antal főbíró tudatja, hogy a holnap megérkező főispánuk beigtatási ünnepélyén Sz.-Régen, Erzsébetváros és Fogaras társvárosok is küldöttségileg fogják magukat képviseltetni; e küldötteket a közönség fogadandja el; továbbá az elfogadási és beigtatási ünnepélyek rendezésére Z. Knöpfler elnökle alatt Fogarasi D., Jenei A. és Szöllösi S. nevezetűek ki azon utasítással, hogy azokat a város méltóságával és tekintélyével megegyezőleg hajtassák végre; a szükséges költségek utalványozására nézve pedig a Tanács bizott meg.

Ezzel a gyűlés végét érte.

A küüllőmegyei gazdaságiegylet

által, 1871. év október hó 1-2 és 3-ik napján Dicső-Szt.-Mártonban a vármegyeháznál rendezendő gazdasági és gépkiállítás

Tervrajza.

(Vége.)

X. Gazd. tenyészállatokért:

1. Lovak közül

a) 3—4 éves mére I-ső jutalom 25 frt o. é. II. jut. 10 frt. b) 3—4 éves kanczára I-ső jut. 20 frt. II. jut. 5 frt. b) Koczára: I-ső jut. 10 frt. II-ik jut. 5 frt.

2. Szarvasmarhák.

a) Legkitünőbb magyar faju bikára I-ső jutalom (államdij) 80 frt II-ik jut. (államdij) 20 frt III-ik jut. egyleti díj 10 frt b) Kitünő magyar faju tehénre I-ső jutalom (államdij) 75 frt o. é. II-ik jut. (államdij) 25 frt III-ik jut. egyleti díj 10 frt c) Legszebb magyar faju hét éves üszőre I-ső jutalom (államdij) 25 frt o. é. II-ik jut. (államdij) 15 frt III-ik jut. egyleti díj 10 frt

3. Hazai faju juhak közül, melyek lehetnek keresztetettek is:

a) Kosra: I-ső államtutalom 15 frt o. é. II-ik államtut 10 frt III-ik egyleti jutalom 5 frt b) Anyajuhra: I-ső államtutalom 15 frt II-ik államtutalom 10 frt III-ik egyleti jutalom 5 frt.

4. sertések közül:

a) Kanra I-ső jutalom 20 frt o. é. II-ik jutalom 15 frt III-ik jutalom 5 frt.

XI Gazdasági gépekért: 1. Cséplő gépekért I-ső államtutalom 1 ezüstérem. II-ik államtutalom 50 frt o. é. 2 Szelelő és választórostára: I-ső államtutalom egy aranyérem, II-ik államtutalom 25 frt o. é. 3. Vasekére I-ső államtutalom egy aranyérem. II-ik államtutalom egy bronzérem. III-ik államtutalom 20 frt o. é. IV-ik államtutalom 15 frt V-ik államtutalom 10 frt 4. Közönséges kerülő s váltókére: államtutalom 10 frt o. é. 5. Kukoricza morzsolóra: I-ső államtutalom 20 frt o. é.

II-ik államtutalom 15 frt 6. Kissebszerű vetőgépre: I-ső államtutalom 15 frt II-ik államtutalom 5 frt 7. Boronára I-ső államtutalom 20 frt II-ik államtutalom 15 frt 8. Borsajtóra: I-ső államtutalom egy aranyérem, II-ső államtutalom egy ezüstérem III-ik államtutalom 30 frt o. é. 6. Hengerre: államtutalom egy bronzérem. II-ik államtutalom 30 frt o. é.

Jegyzet. A kiállított gépek kitünőbbjeiből a kiállító bizottmány, az alapszabályok 29 szakasza értelmében, az egylet tagjai között való kisorsolás végett vásárol.

XII, Gazdasági kovács és bodnár munkákért: a) Legkitünőbb gazdasági kovács munkára államtutalom 25 frt o. é. b) Vasszerszámokra államdij 10 frt c) Famunkára egyleti egy db arany d) Hordokra I-ső jutalom államdij 20 frt o. é. II-ik jutalom — államdij 15 frt o. é.

Szükséges tudnivalók.

A kiállítandó tárgyak kivéve a tenyészállatokat 1871 szeptember hó 29-ik napjáig küldendők Dicső-Szent-Mártonba, a vármegyeházához a „rendező bizottmányhoz” címezve, és minden tárgyan megnevezve, hogy a kiállító „visszavárja” vagy az „egylet részére ajánlja.”

A gazdasági tenyészállatok az első napon, azaz szeptember 29-ikén a rendező bizottmány titkáranál, a vármegyeházánál jelentendők be, melyek fölött a bíráló és díjkiosztás az nap déli 1 órakor meg fog történni: a kiállító községi bizonyítvánnyal tartoznak igazolni, hogy az illető állatok, legalább egy éve tulajdonukban vannak, különben jutalomra igényt nem tarthatnak.

A borokból, a kiállítónak legalább 20 vederrel kell birnia és a kiállításra egyfajból három palackot küldenie, ha versenyre és jutalmazására szánják: a palackot a kiállítás kivánságára becsárban megváltatnak, ellenesetben visszaadnak.

A gépek megpróbálása és bírálata, másodnap azaz szeptember 30-án reggel fog megtörténni.

A látogatók naponta 10 o. é. kr. belépti díjt fizetnek, A kiállítás harmadnap délbén befejeztetik még az nap d. után az egylet részére ajánlott tárgyak elárvereztetnek; a visszakívánt tárgyak az ezt követő napon kiadatnak.

A jutalmak és dícsérő oklevelek a tárlat teljes befejezése után kiosztatnak,

Dicső-Szent-Márton, 1871. július hó 2-ik napján,

Gróf Bethlen Camilló. s. k.

a rendező bizottmány elnöke.

Farnos Elek. s. k.

rendező bizottmányi titkár.

Helyi dolgok.

— Szilágy József földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszter ur a rendelkezésére álló alaphól a városunkban október 1-én megnyitandó gazdasági vándorgyűléssel egybekötött tárlat költségeinek fedezésére nyolcz száz forintot adományozott. Azonkívül öt arany, tíz ezüst és tizenöt bronz érmet bocsátott az erd. gazd. egylet rendelkezése alá, hogy azokat belátása szerint államtudjúl ossza ki. Ez is ismét egy hangosan beszélt tény, egyik miniszterünk gondoskodó hazafiasságáról, melynek fejlesztő hatásait ezuttal városunk érzi közvetlenül, első kézből. Városunkról a magyar kormány kezdettől fogva máig, minden alkalommal igen méltányosan, sőt mondhatni bőkezűleg gondoskodott. Vajha, hasonló érület viszonzását jegyezhetnők ide városunk részéről is! E vándorgyűlés és tárlatnak legmelegebb fölkarolását ismételve is szívükre kötjük városi és vidéki polgártársainknak! Megemlítjük még e tárgyhoz, hogy a gallieziai és f.-ausztriai gazdas. egyletek Gamauf Vilmos urat, a kolozsvári gazd. egyt. titkárát kérték fel e gyűlésre képviselőökkül.

— Mult szombat óta rég óhajtva várt kedves vendégünk van: a naponta ellátogató csendes lanya eső. Az „áldáshoz” (vagyis ígérő) nagy politika bajnokai, pl. a „M. P.” ur, talán megbotránkozik ezen a stilisztikán. Hja, lássák ez az eső több áldást hozott nekünk három nap óta a valóságban, mint az önök politikája kezdetétől máig. A hosszas szárazság miatt elmaradt őszi vetésekhez most legnagyobb eréllyel hozzáfogtak gazdáink.

— A „Nagyköz” szabályozása ismét új stádiumba lépett. Ugy tudjuk, hogy most már véglegesen megtörtént az egyezség a város és a Minorita-rend itteni háza közt, s ez utóbbi átengedte piaci szögletét az utca szélesítésére, s e szerint a szemben levő Páll Károly-féle telek bántatlanul megmaradhat. Az utca így végig egyforma széles és egyenes lesz, a mi kétségkívül nagy előny.

— Felkérteünk a helyi takarékpénztár részvénybirtokosait értesíteni, hogy ezen pénzintézet részvényeiből minden órán szívesen vásárolnak — ha valaki eladna — maga az intézet helyiségében, darabját nyolcz van forinton. E feltűnően kedvező kereslet hangosan dícséri helyi takarékpénztárunk sikerdús gyarapodását, mert tudjuk, hogy részvényei ezeltől harmadfél évvel 50 forinton bocsájtattak ki.

— Felhívás. Az 1848—49-iki rokkant és keresetképtelen honvédek menházának alapkövei folyó évi október 1-ső napján d. e. 9 órakor fognak Pesten letétni. Miután az építési bizottság az ünnepélyes végzendőkeni való megjelenésre amarosszéki-marosvásárhelyi honvéd-egylet azon tagjait is, kik önköltségükön oda utazni magukat elhatározzák, felhívta, én is siettem a kedvező alkalmat felhasználni s honvéd bajtársainkat fölkerem:

hogy az ünnepélyes napra mentől számosan igyekezzenek elutazni.

Székelly Ádám, egyleti jegyző.

— Meghívás. A „Victoria” biztosító társaság marosvásárhelyi szigorló bizottmányának újjáválasztására, mely folyó év október 5-én délután 3 órakor társasági felügyelő Szöllösi Sámuel ur házában (Deák Ferencz-utca, 342 szám) fog megtörténni, a helyi és vidéki t. cz. részvényes urakat ezennel tisztelettel meghívom.

Kornhoffer Lajos, bizottmányi elnök.

— Jelenet egy rendőrhivatali bureau-ban.

Egy becsületes jámbor embernek, ki okulárral és hosszuszárú pipával jár és minden embernek köszön, — kevés földi javai közt legfőbb s legbecsesebb: hitvestársa. Egy napon a hitves hirtelen és igen komolyan megbetegszik, a jámbor ember lélekszakadva fut orvosért, s hogy hamarabb vihesse, szalad a piacra s megfogadja a legelső bérkocsit; árát sem kérdezve a hajtásnak. Azzal elfut az orvos szállására, hogy ezt se szalassza el hazul, a megrendelt bérkocsit maga után rendelve az orvos háza elé. Orvos és emberünk nyugtalanul várják a bérkocsit majd órahosszant, de ez csak nem jön, azaz, hogy jön biz az sebes vágatva váratlan oldalról, s elrobgat mellettük, vivén párnás üléseiben egy pár feszes gallába öltözött urat valami nagy traktárhoz.

A gondos férj és az orvos aztán gyalog mennek a sinlődő asszonyhoz s uyújtják a késleltetett segélyt.

Másnap — a beteg is könnyebbülén, — fölébred a jámbor emberben szenvedett jogsérelem méltó indignációja, s gondolja magában: no, várj te bérkocsis, eligazitom én a te dolgot! Ezt gondolva előleges nagy lelki megnyugvással bekopogtat a rendőrség büréjába s kelő hajlongás közt köszön jobbra, balra.

Két hivatalnok ur egyedül van jelen a rögtöni igazságszolgáltatás csarnokában. Az egyik ir, a másik valami nyomtatásból olvas; a köszöntésre föl sem pillant egyik sem, nagyon el vannak merülve fontos munkájukba.

Eltelik tíz perc.

„Mit akar?” kérdi most az olvasó ur.

Emberünk mély alázattal előadja rövid szókkal tegnapi sérelmét.

„Hát ezt nekem mondja?” kérdő az olvasó ur, kihez panaszos beszédét intézte volt.

„Hát kinek mondom, kérem alázatosan?” kérdi viszont az elszontyolodott polgár.

„Hát nem látja, hogy nekem olvasnom, annak az urnak pedig írnia kell? Jöjjön máskor!”

A jámbor ember szívében kibékült legott a hitszegő bérkocsissal, elenyészlén reménye aziránt, hogy „máskor” vagy valaha — eltálassza azt a kedvező pillanatot, mikor a kegyes uraknak sem írni, sem olvasni valójuk nem leend, hogy panaszát bevehessék.

Csekély, de való történet, mely közelebből adta elé magát Chinában, a Mar-Osvás-Arh-Eli mandarin kerületben.

K Ü L F Ö L D.

A berlini kormány néhány fontos törvényjavaslatot készít a birodalmi gyűlés legközelebbi ülészaka elé terjeszteni. Legfontosabb e javaslatok közt az, mely a kötelező polgári házasságra vonatkozik. A javaslat az igazságügyminiszteriumban készült és már legközelebbi sajtó alá kerül, hogy szótosszassék a szövetség tanács tagjai között. Előreláthatólag a birodalmi gyűlés nagy többséggel fogja elfogadni e javaslatot, mely nagy lépést jelez a szabadelvű haladás terén.

Hohenlöhne herczeg, az ismeretes szabadelvű bajor államférfi és volt miniszterelnök sept. 10-én hosszabb beszédet tartott forchheimi választói előtt. Beszédéből a következő részeket emeljük ki:

„Legyünk résen ellenségeinkkel szemben, kik igen sok félők. Vannak ellenségeink, kik minden nemzetiséget és így a németet is eltagadják; vannak ellenségeink, kiknek nem kell a német egység, a felekezetek egyenjogositása s a lelkiismeret szabadsága; vannak az európai hatalmak között ellenségeink, melyek nem tudnak azon ténynyel megbarátkozni, hogy a gyenge és maga között egyet nem értő német szövetség helyére egy hatalmas német birodalom lépett. Emlékezzünk komolyan és szakadatlanul azon veszélyekre, melyek a német ügyet környezik s akkor nem fogjuk télen gondatlanságnak átadni magunkat; hanem lesz erőnk megtartani a kivottakat és szilárdon kitűzött célunk felé törekedni.”

A montenisi alag- és vas-ut megnyitása e napokban az iparélet legnagyobb és legérdekesebb eseménye. De politikai jelentőséggel is bír Francia- és Olaszországra nézt, már csak azért is; mert e két ország közös műve, melyeket egymással összeköt. A megnyitás ünnepélyén kifejezést is adtak e ténynek, úgy a francia külügyér, mint Visconti-Venosta olasz miniszter, amaz hangsúlyozva a két nemzet latni fajuságát.

Távirati hírek:

— Odessa, sept. 21. A császár megparancsolá, hogy a főkormányzásában több keleti járása átalakíttassék és végleg Oroszországhoz csatoltassék.

— Páris, sept. 20. A poroszok ma adták át a francia csapatoknak a Szajna jobb partján fekvő erődotket. Rochefort ma hallgattatott ki a haditörvényeszk által. Ő a communeval való minden solidaritást visszautasít.

— Prága, sept. 20. A polgármester bemutatá a helytartónak a városi tanács tagjait; beszédében azt hangsúlyozá, hogy Prága és az egész ország eseh lakosai legfontosabb kötelességüknek tekintik: az országban lakó német testvéreik iránt a legnagyobb szívességgel viselkedni. — A helytartó válaszában kiemelte Ő Felsége határozott parancsát: mely szerint a törvényes rend tiszteletben tartandó, — szigoruan és pártfelekezetre való különbség nélkül megóvándó.

— Róma, sept. 22. Egy kir. rendelet folytán Temesvárott olasz alkonzulság fog felállítani.

— Zágráb, sept. 22. 40 ellenzéki követ érkezetet tartván, elhatározták, hogy egy, Mazuranics vezetése alatti küldöttség emeljen panaszt az országgyűlés elnapolása miatt a királynál.

— München, sept. 22. A katolikusok előkészítő gyűlése ma tartott. Michaelis és Hyacinth atya hétfőn előadásokat tartanak a nők számára. A nők a kongressusból a cselekvési bizottmány javaslata folytán zártak ki.

— Bécs, sept. 22. Az alsó-ausztriai tartománygyűlés két szó ellen vita nélkül elfogadta az alkotmánybizottság által indítványozott óvást. Miután a helytartó a kormány nevében kinyilatkoztatta, hogy a kormány nem ismeri el a tartománygyűlésnek ezen ügy tárgyalására való illetékességét, — ettől eltekintve nem tartózkodik kinyilatkoztatni, hogy a cseh tartománygyűléshez intézett cs. leirat egyedül a belbéli helyreállítását célozza, s a többi királyságok és országok jogainak csorbitása miatti aggodalomra annál kevésbé ad alkalmat, minthogy a cseh tartománygyűlés tárgyalásainak eredményei, további eljárás végett, alkotmányszerűleg a bír. tanács elé kerülend-nek, mely egyedül van hivatva azoknak elfogadása vagy elvetése felett határozni.

VEGYES.

— Ráduly János nagyprépost és cz. püspök áldozásának 50 éves jubileumát f. hó 25-én ünneplé s egyszersmind arany miséjét ez alkalommal mondá.

— Kerpápolyi pénzügyminiszter legközelebbi erdélyi utazása alkalmával — írja a „P. N.” — „Brassóban az erdélyi román értelmiség számos előkelő tagjával is értekezett, s a kormány intentioira nézve oly megnyugtató nyilatkozatot tőn s őszintesége, valamint szívélyes módja annyira megnyerte a párt vezéreit, hogy ezek saját részükről azon fontos ígéretet tették, miszerint oda fognak működni, hogy az erdélyi románok a legközelebbi megyei és képviselői választásoknál tevékeny részt vegyenek. Az ígért mennyiben ma már megvalósuláshoz közel, a mennyiben a románokhoz felhívás intéztetett, egy Brassóban tartandó nagy értekezlet ügyében, mely a románok magatartására nézve végleges megállapodást létre hozni lesz hivatva.”

— A honvédek egybehívása hadgyakorlatra, október elein kezdődik s 8 hétig tart. Ez képezi az első turnust. A második turnus 1872 márczius elsején kezdődik s ápril végéig tart. Május vagy júniusban csak azon honvédek hivatnak egybe, kik netán elszállásolási nehézség miatt előbb nem hivathattak össze.

— Krizba község közelebbi 5000 forintot ajánlásként, 5000-et pedig husz évi kamattalan kölcsönre kapott az országos közoktatási kormánytól, egy népiskola építésére.

— Szeremlei Miklós. 1848-49-iki honvédezredes, kit az 1862-iki kiállításán oly nagy figyelmet keltett találmánya europaszerte ismertté tett, Pesten időz. — Szeremley egy vegyületet készített, mely a házakat az idő viszontagságaitól megvédi, s az angol kormány alkalmazza hajóin, a parlament épülete s számos londoni középület szintén ily vegyítékkel van bevonva. — Ezenkívül említett vegyületével papírból oly deszkát és csöveket készít, melyek felével olcsóbbak mint a vas, és sem rozsdá nem fogja, sem tűz nem járja, s emellett rendkívüli erősek és törhetetlenek.

— Az izraelita haladó „Die Plame“ czim alatt német heti lapot alapított Pesten, mely Dr. Sternan szerkesztése alatt szeptb. 23-án indult meg, ára negyedévre 2 frt. Magyarosodunk!

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. szept. 25-ik és következő napjain a következők ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

(Folyt. és vége.)

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. p. bíró Illyés Károly.

Fleischer Stefán, Huprich Márton e. 100 frt i. Buha Stroján, Benyicza Alexandru és társa e. 94 frt írást. Szathmári Józsefné Sándor Lajos e. 34 frt 76 kr. i. Pünköszt József, Farczádi Ferencz és társa e. előjegyzés i. Gr. Kun Károly Goldstein Leopold e. 210 frt i. Pálfi Elek Pálfi István és társa e. somm. visszahelyezés. Balomiri Rozália Izsák Nyikolaus e. felfedező eskü i. Galamon Izrael Landau Abraham e. som. visszahelyezés i.

III. Tanács bűnügyben.

Előadó k. t. bíró Vajda Simon.

Bagadus András e. tolvajság. Stingu Jacob e. tolvajsági kihágás. Puj Maftai e. emberölés. Stanciu János András e. tolvajság.

Előadó k. t. bíró Bárdosi György.

Stojka Georgie Roka és társai e. lopás. Zágoni Lajos e. súlyos testi sértés. Hartmann Martin e. ugyanazért. Pejér János és társa e. becsületbiztonsága e. kihágás. Bugnariu Gavrilla és társa e. csalásért.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.

Pataky György e. becsületsértés. Tiftes Péter e. ugyanazért. Toporesán György e. közintézetek e. kihágás.

Előadó k. t. bíró Stoyka Antal.

Mezei István e. emberölés. Vladu Dionisie és társai e. ugyanazért. Csuráriu Dumitru és társa e. tolvajságért.

IV. Tanács urbéri ügyben.

Előadó k. t. bíró Antalfy Gábor.

Farkas Gergely Rosnyai Józsefné e. egy állomány urbéri természete i. Onya Pásku Gurtler János e. egy belső telek s kultartozékai visszaadása i. Gr. Mikó Imre Szelecsán Dumitru e. majorság birtok visszaadása i. Ince Sándor Péter Mihály e. egy megválthatlan székely örökség kiitteltetése i. Gróf Mikó Rozália Józsi Imre e. egy külsővel ellátott állomány természete i. Nagy Albert Totor József e. egy belső telek s külső tartozékainak megválthatása i. A dezmeri közbirtokosság, az odaváló volt urbérek e. közlegelő elkülönítése i. Br. Huszár Ádám s társai az alsó-detrehemi volt urbérek e. hártartagositás és közhelyek felosztása i.

A szerkesztő nyiltpostája.

K. Sándor urnak N. Ajtán: „Nyilatkozat”-át nem közölhetjük s ezért engedelmet kerünk! Lapunk szel-leme kizárja az ily éles hangon irt személyes dolgokat. Fízett „Nyilttere” pedig nincsen lapunknak. — Sz. Á. helytt: Becses közleményét mult számunkra már későn kaptuk (pénteken este) s így csak ma adhatuk. Nyilas: Köszönjük! Várjuk a másik ígértet. Cs. F. Mikor állasz be a sorba? S. Pest: Láttá ott utóbbi számainkat?

Bécsi tőzsdei árkelet.

(sept. 25.)

5% metallique	58.60
5% nemz. államkölcsön	68.90
1860. államkötvény	98.75
Bankrészvény	773.—
Hitelrészvény	292.—
London	119.20
Ezüst	120.10
Arany	5.75 ¹ / ₂
Napoleon arany	9.55
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	79.50
„ „ „ temesi	76.25
„ „ „ erdélyi	76.—
„ „ „ horvát-slavon	86.25

Felelős szerkesztő: RAPOLTY KÁROLY.

HIRDETMÉNYEK.

Az 1871-iki 601. 662. és 663. számokhoz.

Árlejtési hirdetmény.

A főmoltóság m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium folyó évi augusztus 19-ről és szeptember 13-áról 11,374. 13,206 és 13,354. számok alatt kelt magas rendeletével az alább egyenkint megnevezendő hidhelyreállítási munkálatokat engedélyezvén, azok végrehajtásának biztosítására jelen évi október 23-án délelőtt 9 órán kezdve nyilvános árlejtés fog tartatni a m.-vásárhelyi m. kir. mérnöki hivatal irodájában.

Az árlejtés tárgyát képező munkák s az azokra felszámított költségek a következők:

1. A kolozsvár-brassói államut 10¹⁻²/₈ mértföld sz-kaszában Radnót mellett eső 126. számú fahídmás hid helyreállítása . . . 2624 frt 87 kr.

2. A kolozsvár-brassói államut 10⁷/₈—11 mtfld. szakaszában Csapó- és Ugra közt eső 130. számú fahid kijavítása 848 frt — kr.

3. A kolozsvár-brassói államut 12⁴⁻⁵/₈ mtfld szakaszán, Nyárádtó közelében eső 141. számú fahid felszerkezetének megújítása . . . 607 frt — kr.

Az itt elősorolt hidépítési munkák árlejtése tételenként elkülönítve fog megtartatni s a legjutányosabb vállalkozónak átadatni.

Vállalkozni kívánók kéretnek 5% bánatpénzzel

ellátva, a fenn megjelölt helyen és időben megjelenni, hol addig is az árlejtési feltételek s egyéb szükséges okmányok a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

Szabályszerűen készített és fölszerelt írásbeli zárt ajánlatok is elfogadtnak a nyilvános szóbeli árlejtés megkezdése előtt.

M.-Vásárhelytt, 1871. szeptember 24-én.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

(78)

1—3

Figyelmeztetés.

Gombos „erősítő-italára“

a földbirtokosokhoz és iparosokhoz.

Miután a munkások mezei s egyéb munkák közben többféle okból **cholerát** hasmenést, vérhast, görcsöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendesen hosszú időre munkaképtelenné teszi: üdvös leend tudomásukra hozni, hogy mind azon bajokat.

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett **naponként** két kanállal adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Maros-Vásárhelyen raktár: Borsodi Demeter Lajosnál. (72) 6—16

Rothschild és Társa

Posta-utca 14-ik szám

BÉCSBEN.

Legújabb és legelőnyösebb sorsjáték társulatok

300,000, 250,000, 220,000, 200,000

150,000, 140,000, 100,000, 70,000,

50,000, 25,000 frtstb. nyereményekkel

A cs. kir. osztrák 1864. évbéli államsorsjáték 20 sorsjegyre.

Egy bélyegezett részlet jegy, mint első részletfizetés 8 frt.

M. kir. államsorsjáték 20 darab sorsjegyért,

Egy bélyegezett részletjegy, mint első részletfizetés 6 frt.

Török császári sorsjáték 20 db sorsjegyért,

Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 6 frt.

40 darab Braunschveigi hercegi sorsjegyre

Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 5 frt.

Minden huzásra érvényes.

Egy huszad részvényjegy az 1864-ik évi államsorsjegyekre, darabjáért 8 frt, 9 darab 70 frt 20 darab 150 frt.

Egy huszad részvényjegy a m. kir. államsorsjegyekre 7 frt darabja, 6 darab 40 frt 20 darab 130 frt.

Igervények minden huzásra.

Megbizások a cs. kir. tőzsdénél akár készpénz fizetésért akár megfelelő előpénzért a legpontosabban teljesíttetnek.

Állampapírok, sorsjegyek, bank, vasút és iparrészvények eladása és megvásárlása kimutatások tervek és huzás-lajstromok ingyen.

Rothschild és Társa,

Bécsben, posta-utca 14. szám.

(22)

16—20